

Z uczniami

o podatkach

Notatka dla nauczyciela

Polski system prawa podatkowego jest dość skomplikowany i jest wyzwaniem dla przyszłych przedsiębiorców. Dlatego też tak ważne jest to, aby od jak najmłodszych lat oswajając z nim uczniów. Wkraczając w świat biznesu dużo łatwiej będzie się im w nim odnaleźć.

Już z chwilą otwarcia działalności gospodarczej, osoba fizyczna musi podjąć decyzje o formie opodatkowania. Konsekwencją podjęcia tej decyzji jest wysokość obciążenia podatkiem, przez cały rok podatkowy. Brak znajomości przepisów podatkowych oraz szacunkowe założenia co do przychodów, znacznie utrudniają wybór odpowiedniej formy opodatkowania. Obecnie osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą może wybrać sposób opodatkowania spośród czterech zasad. Zasady te wynikają z dwóch aktów prawnych: ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne; ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Karta podatkowa to zryczałtowana kwota podatku, która wynika z decyzji naczelnika urzędu skarbowego. Wysokość podatku płaconego w każdym miesiącu jest stała, niezależnie od przychodów czy kosztów działalności. Przy ustalaniu wysokości zryczałtowanego podatku brana jest pod uwagę m.in. liczba zatrudnionych pracowników, a także liczba mieszkańców miejscowości, gdzie prowadzona jest działalność gospodarcza. Przedsiębiorca korzystający z karty podatkowej nie jest zobowiązany do prowadzenia księgowości. Nie każdy przedsiębiorca może skorzystać z tej formy opodatkowania.

Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych oznacza uproszczoną formę opodatkowania działalności gospodarczej. Ryczałt uprawnia przedsiębiorców do płacenia podatku od przychodu, wobec czego nie mają oni możliwości pomniejszania go o koszty jego uzyskania. Stawki podatku uzależnione są od rodzaju przychodów i mieszczą się w zakresie od 17% do 2%. Przedsiębiorca korzystający z ryczałtu jest zobowiązany do prowadzenia ewidencji przychodów z podziałem na rodzaje uzyskiwanych przychodów.

Podatek liniowy jest metodą obliczania wymiaru podatku od dochodu, gdzie stawka podatkowa jest niezależna od wysokości dochodu. Stawka podatku liniowego wynosi 19%. Podatek liniowy jest opłacalny dla tych, którzy uzyskują wysokie dochody, roczny dochód nie jest niższy niż 100 tys. zł. Przedsiębiorca korzystający z podatku liniowego jest zobowiązany do prowadzenia księgowości. Nie każdy przedsiębiorca może skorzystać z tej formy opodatkowania. Wybór podatku liniowego wyklucza niektóre przywileje podatkowe takie jak: wspólne rozliczenie z małżonkiem, korzystanie z niektórych ulg podatkowych.

Zasady ogólne nazywane też skalą podatkową, które oznaczają progresywne opodatkowanie dochodu. Jest to domyślana forma opodatkowania i dostępna jest dla wszystkich przedsiębiorców. Przedsiębiorca korzystający z tej zasady jest zobowiązany do prowadzenia księgowości. W przypadku rozliczenia na zasadach ogólnych mamy do czynienia z dwiema stawkami podatku, których stosowanie uzależnione jest od wysokości dochodu. 17% w przypadku dochodów niższych niż 85 528 zł, 32%, gdy dochód przekracza tę kwotę - warto pamiętać, że 32% płaci się od nadwyżki ponad 85 528 zł, a nie od całości dochodu.

W odróżnieniu od podatku liniowego wybierając skalę podatkową możemy korzystać z różnego rodzaju przywilejów. Rozliczając się według tej formy zyskujemy: możliwość wspólnego rozliczania się z małżonkiem, preferencje dla samotnych rodziców. Wszystkie te przywileje są bardzo ważne, ale tracą na znaczeniu, gdy nasz biznes generuje znaczne dochody.